Ljésing á Gálan Gálva Gáknakes Húmbalt Necotan,
Stórspekjúngjinnum þjóðanna! Andakeinna Bitrúngjinnum!
Gjert af konu, sem vill láta sér ógjetjið hjer — af þeir
hún leét Gálva, finir 12. ánnum sjeðan, þá ógjipt, og
kaus sjer konu, sem hún sagði, ef hún nokkunn mann
ætti að kjósa sjálfviljug — enn hún fjekk það ekkji fini
foreldrunnum sínunnum — sem nann illgjönn og heimsk —
enn gjipta hana drussa nokkunnum og búna Jóhanni.
Nú er hún 5. bonna móðir — og hann lætur hana illa —
hún var fögur — nú er hún náföl og hanað og heilsal-
-jetjil —; þegar þetta var, þá var Gálvi í málinn
kjeika, í þjéng eéja sjésla — afsáttur og háaður og barinn.
Hann var þá settur í þrældánnu og skjelfingar til þessa
drussa, enn hún gjerði hannunn flest gott en hún gat,
enn njeði aungna, finir mannlækka hennar Jóhanni.
Þessi er þá Gjésingjin hennar, ifir Gáknakes Spekjing:
„Gjálfnunn að Gjésa Gálva,
Sjést meina og tolejest neinunnum.
Cíngjin af áldunnum sljúngnunnum:
Enn þekkir, Snildar-nekkjinn!
Ljéðir á jaka-láði
Ljétt mefjið, fræga hanns gjeta;
Saklausann, þeir afsækja —
Að snipta orð, fræsi og gjipta — — —
kin fálnaða, greinda, hagarða M.....